

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Свищов, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЩОВ в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Теодора Б. Стоянова Х.а

при участието на секретаря Василка Н. Лалова
като разгледа докладваното от Теодора Б. Стоянова Х.а Гражданско дело № 20234150100775 по описа за 2023 година

Иск с правно основание чл. 220 ал.1, във вр. с чл. 326 от КТ

Ищецът „В.“ ЕООД, гр.Свищов, чрез адв.Г. Н. твърди, че ответникът Д. А. Г. е бил назначен на длъжност „невъоръжена охрана“ по силата на Трудов договор №439/18.05.2022г. с трудово възнаграждение 710,00лева, впоследствие увеличено на 780,00лева със Заповед №2/4.01.2023г. Договорено е едномесечно предизвестие при прекратяване на трудовия договор в полза на двете страни. С молба от 16.08.2023г. служителят Д. А. Г. е уведомил работодателя, че желае да бъде прекратено трудовото му правоотношение на основание чл.326 ал.1 от КТ, считано от 16.08.2023г.

С оглед молбата, със заповед №179/17.08.2023г. работодателят е констатирал прекратяване на трудовото правоотношение. При прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.326 ал.1 от ГПК, на основание чл.220 от КТ, работникът дължи на работодателя обезщетение в размер на една брутна заплата. В случая заплата е в размер на 780,00лева. По тази причина „В.“ ЕООД, гр.Свищов, чрез адв.Г. Н. насочва претенцията си към Д. А. Г. Моли съда да бъде осъден ответникът да заплати гореописаната сума, ведно със законната лихва от завеждане на делото-17.11.2023г. Претендира разноски.

В законоустановения срок е постъпил отговор от ответника, чрез адв.А. Д., в който взема становище че предявеният иск е неоснователен. Не се спори, че между страните е сключен Трудов договор №439/18.05.2022г., който е прекратен на основание чл.326 ал.1 от ГПК ,без да е отработен срока на предизвестието. Счита, че не дължи обезщетение за неспазено предизвестие, доколкото не му е изплатено трудово възнаграждение за периода 1.07.2023г.- 16.08.2023г., както и обезщетение за неизползван отпуск. Тези претенции са предмет на гр.д.677/2023г. на СвРС, което е висящо и има отношение към изхода на този спор. Моли делото да бъде спряно по приключване на гр.д. 677/2023г. , а в случай че не е уважено искането за спиране - искът да бъде отхвърлен. В съдебно заседание, р.пр. не се явява и не се представлява.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства, намери за установено:

Не се спори по делото , а видно от представените писмени доказателства ответникът Д. А. Г. е бил назначен на длъжност „невъоръжена охрана“ по силата на Трудов договор №439/18.05.2022г. с трудово възнаграждение 710,00лева. Впоследствие, с оглед увеличението на МРЗ, със Заповед №2/4.01.2023г. е определено трудово възнаграждение 780,00лева Договорът е безсрочен. Договорено е едномесечно предизвестие при прекратяване на трудовия договор в полза на двете страни. На 16.08.2023г. , ответникът Д. А. Г. подал до работодателя „В.“ ЕООД, гр.Свищов, представлявано от Л. И. молба, в която заявява, че желае трудовото му правоотношение да бъде прекратено на основание чл.326 ал.1 от КТ, считано от същия ден-16.08.2023г. Със Заповед №179/17.08.2023г. на работодателя „В.“ ЕООД, гр.Свищов е прекратено трудовото правоотношение с Д. А. Г. на основание чл.326 ал.1 от КТ, считано от 16.08.2023г. В самата заповед работодателят е вписал , като причина за прекратяване на трудовия договор – молба по чл.326 ал.1 от КТ и неспазено предизвестие. В самата заповед не е посочено изрично, че работникът му дължи обезщетение по чл.220 ал.1 от КТ в размер на едно месечно възнаграждение - 780,00лева. Начислено му е обезщетение за неизползван отпуск.

Гореописаното е прието за установено от приетите като доказателства

трудова договор , заповед ,молба, заповед за прекратяване на трудово правоотношение. По фактите няма спор между страните.

При тези ,доказателства съдът намира , че предявения иск от работодателя е основателен и доказан.

По предявения иск по чл.220 ал.1 от КТ, ищецът следва да докаже , че трудовото правоотношение с ответника е прекратено на основание чл.326 от КТ и работникът не е спазил срокът на предизвестие. При прекратяване на трудовото правоотношение с непазено предизвестие, на основание чл.220 ал.1 от КТ ответникът му дължи обезщетение в размер на едно брутно месечно възнаграждение.

Предизвестие по естеството си представлява уведомление ,отправено от едната страна в трудовото правоотношение към другата, съдържащо решението на първата да упражни потестативното си право за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение, като то съдържа и посочване на срок - датата, от която започва да тече предизвестие, или срокът, след изтичане на който трудовият договор ще бъде прекратен. В случаите, когато по силата на закона страната може да прекрати трудово правоотношение с отправяне на предизвестие, според чл. 335, ал. 2, трудовият договор се прекратява с изтичане на срока на предизвестие, а при неспазването на срока на предизвестие - с изтичане на съответната част от срока на предизвестие. Неспазването на срока на предизвестие означава, че някоя от страните по трудовото правоотношение решава да не изчака неговото изтичане, а то да бъде прекратено преди този момент. Ако страната в трудовото правоотношение реши да се възползва от тази законова възможност, то трудовият договор се прекратява в деня на изтичане на тази част от срока на предизвестие, който страната, поискала прекратяването на договора преди изтичането на срока на предизвестие, е посочила. Следователно, меродавен е моментът на прекратяването на трудовото правоотношение, посочен от страната, която е поискала прекратяването му чрез неспазване срока на предизвестие. В случай, че предизвестие по силата на закона се дължи, но страната заяви, че не желае срокът да бъде спазен изобщо, то трудовото правоотношение се прекратява в момента на достигане на изявлението до другата страна, или в момента, който страната е определила като дата на прекратяване на трудовото правоотношение и

страната дължи заплащане на обезщетение по чл. 220 КТ.

В конкретния случай сме изправени пред хипотеза на прекратяване на трудовия договор преди изтичане на срока на предизвестието. Работникът изрично е посочил дата- 16.08.2023г., от която иска да бъде прекратен договорът му , а самата Заповед №179/17.08.2023г. на работодателя „В.“ ЕООД , представлявано от Л.И.И., с която е прекратено трудовото правоотношение с Д. А. Г. на основание чл.326 ал.1 от КТ само регистрира, че счита трудовото правоотношение за прекратено от 16.08.2023г. – датата , на която е подадена молбата на ответника.

Единственото възражение на представителя на ответника е, че не дължи обезщетение за неспазено предизвестие, доколкото не му е изплатено трудово възнаграждение за периода 1.07.2023г.-16.08.2023г., както и обезщетение за неизползван отпуск. Тези претенции са предмет на гр.д.677/2023г. на СвРС, по което понастоящем няма влязло в сила решение, но същото няма отношение към изхода на този спор. След влизане в сила на двете решения евентуално може да се направи прихващане на насрещни задължения при наличие на предпоставки и основания за това.

Предвид гореизложеното , съдът намира че искът по чл.220 ал.1 от КТ е основателен и доказан и следва да се уважи.

В тежест на ответника на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК следва да се възложат направените по делото от ищеца разноси, който съгласно представен списък са в размер на 530,00лева , от които 480,00лева-заплатено адвокатско възнаграждение и 50,00-ДТ.

Водим от горното , съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. А. Г. с ЕГН *****, с адрес *****, да заплати на „В.“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище *****, представлявано от Л.И.И. сумата 780,00 лева – обезщетение за неспазено предизвестие на основание чл.220 ал.1 от КТ.

ОСЪЖДА Д. А. Г. с ЕГН *****, с адрес

***** да заплати на „В.“ ЕООД, с ЕИК *****, със
седалище *****, представлявано от Л.И.И. направените по
делото разноси в размер на 530,00 лева.

Решението подлежи на обжалване пред В еликотърновски окръжен съд
в двуседмичен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Свищов: _____